

10. Всемірно преобладаванье на Римъ.

Римляны тѣ като унищожили Кароагенъ, зели да почитатъ себеси за властители на свѣта; само то имъ име привождало въ страхъ и трепетъ останѣлы тѣ народы. *Антіохъ*, Сирійскій тѣ царь искалъ былъ да начене война срѣщо Египтены тѣ; сенатъ тѣ проводилъ до него посланницы съ запрещеніе да не прави тѣзи война, — и Антіохъ са покорявалъ. *Прузій*, Вионійскій тѣ царь, пожелалъ да наведи Римъ; като пристигнѣлъ тамъ, той са облѣкълъ въ робска дреха и предъ да влѣзе въ сената, цѣлунѣлъ прага на врата та му. Нумидійскій тѣ царь, *Мисинисса*, отъ когото Римляны тѣ купили жито, проводилъ сына си въ Римъ да каже на сената: че го было срамъ да земне пары отъ Римлянытѣ, защото самъ той, и сичка та му страна, и сичко що са нахожда въ нея, принадлежѣтъ на Римляны тѣ.

Подиръ туй, като Римляны тѣ почти едновременно воювали въ Испанія, въ Гръція, въ Македонія, въ Африка и ввредъ побѣдили, никой вече на смѣялъ и да шевне срѣщо тѣхъ. Царь тѣ на Мала Азія, *Ашшалъ*, при смърть та си завѣщалъ на Римляны тѣ сичко то си господарство и сички тѣ си съкровища. — Виждало са, че Римляны тѣ придобили най трайна та власть, най голѣмо то щастіе на земля та. И наистина: и едно то и друго то, щастіе то и власть та растѣли отъ день на день. Римляны тѣ обичали да говорѣтъ за туй и съ римска гордость прославяли свое то величіе.

V. УПАДВАНІЕ ТО НА РЕСПУБЛИКА ТА.

1. Гракхи.

1. Раздоры тѣ между патриціи тѣ и плебеи тѣ са подновяватъ.

Богатство то развалило нравы тѣ и поклатило основы тѣ на господарственно то устройство. Само едни тѣ